

FINANCOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB V ROCE 2013 A 2014

Konference na téma **Financování sociálních služeb v ČR spojená s diskuzním kulatým stolem proběhla před prázdninami v Praze a připravila ji Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR. Dva z přednášejících jsme požádali o příspěvek do našeho časopisu.**

MODELY FINANCOVÁNÍ **PODLE MPSV**

O rozhovor jsme požádali **PhDr. Radka Sudu**, vedoucího oddělení koncepce strategie a financování sociálních služeb MPSV.

V roce 2013 je hlavním principem dotačního řízení vyloučení střetu zájmů a rovný přístup ke všem poskytovatelům. Jak toho chcete dosáhnout?

Vyloučení střetu zájmů a dosažení rovného přístupu ke všem poskytovatelům bude dosaženo stanovením a zveřejněním exaktního způsobu výpočtu optimálního a reálného návrhu dotace u všech druhů služeb a všech poskytovatelů sociálních služeb v jednotlivých krajích.

Vychází se z předpokladu, že stanovení kritérií návrhu dotace nemusí být jednotné pro celou ČR (neboť jednotlivé kraje již pracují s různými metodami – určení cenových hladin, benchmarking apod. – a poskytovatelé sociálních služeb jsou s těmito metodami srozuměni), ale že všechny krajské úřady prostřednictvím ministerstva zveřejní konkrétní způsoby výpočtu/návrhu optimálního/reálného návrhu dotace. Tato kritéria budou ministerstvu odeslána

zároveň se souhrnnou žádostí o dotace a budou ze strany ministerstva po stanovení návrhů dotací ověřena. Totéž učiní ministerstvo pro dotační program podpory B. K výše uvedenému mělo dojít již v roce 2012, ovšem kraje prostřednictvím usnesení Komise rady Asociace krajů ČR pro sociální záležitosti zavázaly krajské úřady, aby žádosti jednotlivých poskytovatelů posoudily pouze do výše optimálního návrhu dotace. Optimální návrh

je takový, který by bylo možné službu poskytnout, kdybychom měli k dispozici neomezenou částku finančních prostředků. Reálný návrh pak vychá-

Zachování stávajícího objemu částky ze státního rozpočtu v posledních dvou letech je spíše ovšem důvodem k optimismu, než ke skepsi.

zí z možností státního rozpočtu. Argumenty pro tento postup, který se udál v letošním roce, mohou znít logicky, ovšem nelze říci, že tento postup byl ku prospěchu celku. Vzhledem k tomu, že čtenáře vašeho časopisu nechci zatěžovat na tomto místě výčtem veškerých postupů, doporučuji, aby si zájemci důkladně prostudovali usta-

novení metodiky pro oblast dotačního řízení MPSV pro poskytovatele sociálních služeb. Její aktuální verze je k dispozici zde: http://www.mpsv.cz/files/clanky/11280/metodika_040112.pdf. Přesnější definici postupů posouzení žádosti o dotaci se ministerstvo snaží zvýšit jistotu pro poskytovatele sociálních služeb do doby, než budou vytvořeny kalkulační vzorce, v důsledku pro každého jednotlivého poskytovatele, v rámci tzv. karty sociální služby. Tvorbě tohoto průvodního listu služby s jasnými ukazateli ze všech oblastí obsažených v provozu, obnovy a rozvoje sociálních služeb, je věnován prostor v projektu „Podpora procesů v sociálních službách“. Více o projektu a jeho aktivitách mohou čtenáři vašeho časopisu nalézt například zde: <http://www.mpsv.cz/cs/10822>.

Jak se slučuje rovný přístup ke všem poskytovatelům se zásadou nepodpory navyšování kapacit pobytových zařízení?

Na tuto otázku je již odpovězeno první odpovědí, nicméně domnívám se, že v tuto chvíli je nutné konstatovat, že nepodpora navyšování kapacit po-

CO ZAZNĚLO NA KONFERENCI

**JIŘÍ HORECKÝ,
PREZIDENT APSS ČR**

„Státní dotace poskytovatelům sociálních služeb jsou rok od roku předmětem kritiky a zkoumání, jak ten systém rozdělení vlastně funguje. Participace měst, krajů a obcí je nesystémová. I to je oblast, která by se měla změnit. Systém rozdělování dotací je kritizován každý rok, byl kritizován i nejvyšším kontrolním úřadem pro ne úpl-

nou transparentnost. Dotace na lůžko se kraj od kraje liší a je tam celá řada nesrovnalostí. Neexistuje finanční participace osob blízkých, zkoumání finančního či nemovitého majetku.“

**JAROMÍR DRÁBEK,
MINISTR PRÁCE A SOCIÁLNÍCH
VĚCÍ**

„Pro příští rok zůstává základní model stejný jako letos, příští rok bude udělovat ve spolupráci s kraji dotace MPSV. Je problém, např. to, že dotace na lůžko se v jednotlivých regionech nebo zařízeních liší, ale pokud chceme postupov-

vat systematicky a chceme nějak normalizovat náklady na jednotlivé vstupy, tak to samozřejmě vyvolává nevoli těch, kterých by se to mělo negativně dotknout. Ono je vždycky potřeba proti sobě postavit oba pohledy a snažit se hledat vyvážené řešení. Co se týče příštího roku, jak jsem řekl, předpokládáme jen drobné úpravy toho systému s tím, že zásadní změny by měly proběhnout na přelomu roku 2013-14. Já se budu snažit, aby na příští rok byla výše té položky ve SR na dotace sociálních služeb co nejvyšší, ale je potřeba také konfrontovat to, jaké jsou možnosti státního rozpočtu.“

bytových zařízení vyplývá z priorit resortu práce a sociálních věcí v oblasti sociální ochrany. Tou je zkvalitnit poskytování dlouhodobé sociální péče, a to ve všech formách jejího poskytování – ambulantní, terénní i pobytové. Cílem je pak zajištění systému komunitní péče, kam spadají i pobytová zařízení, ovšem pouze ta skutečně kvalitní a objektivně potřebná. Toto pravidlo pro nenavyšování kapacit ovšem není absolutní, netýká se například vzniku takzvaně „nových“ kapacit v rámci procesu transformace pobytových služeb v jiné typy či procházející procesem tzv. humanizace stávajících kapacit. Dále toto pravidlo také neplatí pro převody kapacit domovů pro seniory na kapacity domovů se zvláštním režimem.

Poslední poznámka k tématu nepodpory nových kapacit je čistě na bázi jednoduchých počtů. Navyšováním absolutně nových kapacit dochází ve stávajícím prostředí ke snižování reálné výše částek dotací. S ohledem na pesimistický vývoj ve veřejných financích zřejmě nedojde k navýšení částky ze státního rozpočtu pro kapitolu MPSV pro dotace na sociální služby. Zachování stávajícího objemu částky ze státního rozpočtu v posledních dvou letech je spíše ovšem důvodem k optimismu, než ke skepsi.

Podle vašich úvah budou výchozí diskuse pro určení potřebnosti sociálních služeb regionální střednědobé plány rozvoje sociálních služeb. Ty jsou většinou 2 až 4leté, myslíte opravdu, že to bude fungovat?

Osobně se přikláním k systému, který bude postaven na více na sobě nezávislých subsystémech sociální ochrany, které budou kontinuálně vyhodnocovat potřeby pro poskytování sociálních služeb, resp. dostupných činností a intervencí sociálních služeb pro jejich uživatele a budou schopny umět naplánovat také rozpočet na jejich zajištění vzhledem ke všem dostupným zdrojům. Mezi veškeré zdroje však musíme počítat také zdroje soukromé,

což nemusí být pouze aktuální příjmy uživatelů a jejich rodin, ale můžeme hovořit analogicky o pojištění se pro případ potřeby péče, kterou lze u většiny populace očekávat. Ministerstvo připravuje i pro tuto oblast podklady pro diskusi o jisté formě připojištění, ať již obligatorní, nebo fakultativní. K tomu však potřebujeme právě ony již v předchozích odpovědích zmiňované karty druhů sociálních služeb a také velmi důležitou debatu o úrovni a rozsahu péče za danou cenu. Střednědobé plány rozvoje sociálních služeb mají být strategiemi, které regionální samosprávě říkají, co se na daném území a v dané oblasti odehrává. Mají naznačovat trendy vývoje v oblasti sociálně nežádoucích jevů a připravovat skrze vydiskutované priority, cíle a následně opatření, které mají být provázány s reálnými finančními prostředky, prostor pro vlastní realizaci sociální politiky. Bohužel toho se podaří dosáhnout, až bude skutečně zřejmé, co a za jakou částku mohou sociální služby svým klientům zajistit a opačně, co se za daných možností klientů od sociálních služeb zajišťovat chce. Pojem „klient“ vnímám v tuto chvíli širěji a zahrnuji do něj jak přímo uživatele služeb, tak rodinu, blízké, veřejnou správu a následně i společnost.

Jak by měla prakticky fungovat „provázanost na místní samosprávu“? Jakým způsobem chcete „naceňovat“ činnosti sociálních služeb a získávat objektivní data z jednotlivých lokalit?

Prakticky tedy vidím příležitost a silnou stránku v odbornících, a to jak mezi poskytovateli sociálních služeb, tak ve strukturách veřejné správy. Tito profesionálové, tj. jak sociální pracovníci obcí, tak poskytovatelů a další pomáhající profese poskytovatele, dáme-li jim dostatečně vyhovující nástroj, mohou pomoci v získávání těchto dat, konzultování dat a jejich interpretace s názory zástupců veřejné správy a samosprávy. Bohužel často se spolu s kolegy setkáváme v teré-

nu s neochotou skutečně řešit sociální problematiku tak, aby se nejednalo pouze o bazální či pouze symptomatické řešení pojetí poskytnutí pomoci. Také sociální problematice není vždy věnována adekvátní pozornost na úrovni samosprávy. V tuto chvíli připravujeme na ministerstvu koncept podpory prostřednictvím – řekněme projektů dobré praxe, kdy začínají fungovat sítě a lokální partnerství mezi obcí, poskytovateli a kontaktními pracovišti Úřadu práce ČR. Tuto dobrou praxi bychom rádi přenášeli mezi ostatními obcemi a regiony a mohla by být následována i nějakou finanční podporou z prostředků strukturálních fondů, ovšem o konkrétní podobě je v tuto chvíli předčasně hovořit. Model pro naceňování činností je již téměř vytvořen a bude během následujících podzimních a zimních měsíců testován a je součástí již několikrát zmiňované karty druhů sociálních služeb. Principem nacenění činností bude kombinace mnoha faktorů. Přístup k provádění činností a intervencí sociálních služeb musí vycházet z individuality. Právě čtenáři, kteří jsou odborníky z praxe, sami nejlépe vědí, že přístup aplikovaný k jednomu klientovi nelze uplatnit k jinému či ke všem a vice versa. Na ministerstvu se velmi těšíme na maketu karty druhů sociálních služeb a její testování v terénu, neboť zde se může potvrdit náš předpoklad, díky němuž jsme nešli tou nejednodušší cestou, tj. učinit průměry z průměrů na základě poskytovateli vykázaných dat, určit cenu činností a domnívat se, že v každém místě, kde se poskytují sociální služby, to bude přesně tolik, kolik je potřeba. Nebudou-li však veškeré komponenty, o nichž se hovořilo, realizovány, fungování celého nastíněného systému nemusí mít přes sebevětší snahu všech aktérů, tedy pracovníků v přímé péči, sociálních pracovníků poskytovatele a veřejné správy, manažerů a koordinátorů a dalších, očekávaný efekt.

Text je redakčně krácen, jeho plné znění najdete na www.rezidencnipece.cz

PAVEL DUŠEK, PREZIDENT UNIE ZAMĚSTNATELSKÝCH SVAZŮ

„Já jsem vždycky říkal, že financování sociálních služeb v ČR je bramboračka, na kterou doplácí dnes a denně především poskytovatelé sociálních služeb. Je pro mne zajímavé, že tento terminus technicus již přejímají i někteří pracovníci ministerstva. Pan senátor Čáslava řekl velmi přesně, že sociální služby nepotřebují jenom odborné diskuze, ale potřebují naprosto zřetelnou politickou vizi. Dovedu pochopit, že pan ministr neměl jasnou politickou vizi pro sociální služby a řešení jejich problémů

v okamžiku, kdy se v roce 2010 ujímal své funkce, i když u ambiciózní strany, za kterou tu funkci přijal, bych to čekal, ale považuji za velmi problematické, když tu jasnou politickou vizi od něj neslyšíme teď. To, co tady prezentoval pan Suda, jsou velmi zajímavé úvahy, ale z mého pohledu jsou to pořád ještě jen úvahy, co by mohlo být, to je s ohledem na čas velmi málo. Já jsem tady neslyšel vůbec nic o tom, jakými variantními způsoby se např. můžeme vypořádat s reálným problémem veřejné podpory, nepovažují-li

za dostatečný recept řešení konstatování, že ten problém prostě přehodíme na kraje, což jsem slyšel. Velmi oceňuji pregnantnost vystoupení pana Průši a ptám se: do jaké míry se z něj ministerstvo poučí a bude akceptovat ta doporučení a aplikovat je v dalších postupech? Nakonec bych řekl, jsem velmi rád, že se na ministerstvu uvažuje, ale mnohem radši bych byl, kdyby v červnu 2012 se nejen pořád považovalo, ale kdyby se také podle zřetelné politické vize už konkrétně konalo“.

„...financování sociálních služeb v ČR je bramboračka...“

ROVNÝ PŘÍSTUP A JEHO EKONOMICKÉ VYJÁDŘENÍ

Doc. Ing. LADISLAV PRŮŠA, CSc.

Již v roce 1999 byly v rámci dotačního řízení v oblasti poskytování sociálních služeb nestátními neziskovými organizacemi definovány obecně závazné principy dotační politiky. Jednalo se o následující principy:

- princip rovných podmínek pro

všechny poskytovatele veřejných služeb,

- princip rovných podmínek pro všechny příjemce veřejných služeb,
- princip efektivního (účelného) vynakládání veřejných prostředků,

- princip primárního důrazu na kvalitu poskytovaných služeb,
- princip transparentního systému financování,
- princip stabilního systému financování.

Jak je potřeba tyto principy chápat z ekonomického pohledu? V první

tabulka č. 1:

Porovnání výše dotace přiznané v rámci 1. kola dotačního šetření v závislosti na typu zřizovatele

zřizovatel zařízení	výše přiznané dotace na 1 lůžko měsíčně			
	DS	DOZP	DZR	TSt
celkem	4 439	7 969	5 575	6 797
z toho:				
- akciová společnost	3 439	.	344	.
- církevní organizace	5 907	9 997	6 574	8 147
- fyzická osoba podnikající dle živn. zákona	2 411	.	.	.
- obec nebo městská část hl. m. Prahy	3 849	.	3 788	.
- obecně prospěšná společnost	3 154	4 133	2 313	3 023
- organizační jednotka sdružení	2 750	.	7 515	.
- příspěvková organizace celkem	4 434	7 989	5 823	7 220
z toho: - příspěvková organizace zřízená městem	3 572	5 087	3 979	5 083
- příspěvková organizace zřízená krajem	5 226	8 385	7 003	7 860
- sdružení (svaz, spolek, společnost, klub aj.)	4 569	7 912	6 049	6 198
- společnost s ručením omezeným	776	.	3 611	.

Vysvětlivky: DS domovy pro seniory, DOZP domovy pro osoby se zdravotním postižením, DZR domovy se zvláštním režimem, TSt týdenní stacionáře.

Pramen: Průša, L. Dotace ze státního rozpočtu brání rozvoji sociálních služeb, Kontakt č. 4/2011, str. 460 – 468, ISSN 1212-4117

A jaké padaly otázky ze strany posluchačů? Mistry to byly stesky, obavy, otázky spíše řečnické...

**MICHAELA SVOBODOVÁ,
DLOUHOLETÝ POSKYTOVATEL**

„Sociální služby mají obrovskou společenskou hodnotu. Od roku 1989 vzniklo množství kvalitních a kvalifikovaných odborných sociálních služeb, které dělají těžkou obrovskou a nekonečnou práci. Když slyším nějakého řečníka, říkám si, bavíme se o rozdělování peněz, nebo se bavíme o lidských vztazích? K tomu mě napadá volání o soutěži, dopoledne bylo toto slovo vyslovováno s určitým respektem a trochu potichu, odpoledne tady zaznělo několikrát velmi nahlas. Myslím si, že obavy z toho pojmu tady jsou. Jsou tady proto, že takové prostředí, ve kterém lze vysoutě-

žit hodnoty, které sociální služby poskytují, je obtížné. Je obtížné soutěžit něco, co přináší kvalitu do života. Je to něco, co můžu prokázat na papíře, ale už ne v reálném životě. A tak pokládám otázku: jak ve své vizi chcete zabezpečit, aby to nově tvořené prostředí, které začíná evidentně vznikat, nebylo stejnou pastí jako např. v roce 2006 vzniklý příspěvek na péči? Vytvoříme prostředí, které bude korupční, protože soutěžit na kraji sociální služby může také znamenat likvidaci a vytvoření podnikatelského korupčního prostředí.“

**ŽE UŽ POSKYTOVATELÉ
ZTRÁCEJÍ TRPĚLIVOST,
O TOM SVĚDČILY MNOHÉ
DALŠÍ DOTAZY.**

Např. proč nikdo nic nedělá se sociálními hospitalizacemi, o nichž se veřejně hovoří? Jan Daniel, poskyto-

vatel z Mníšku pod Brdy se ptal: „Za pět let vyhodnocování příspěvku na péči vidíte, že jsou tam problémy. Jak je možné, že kontrolní mechanismy nebyly nastaveny hned od počátku? Copak nikdo nezná mentalitu českých lidí, že si vyberou ze všeho jen to, co potřebují? My s příspěvky na péči bojujeme, VZP nás topí, jak může, paušály a podobné záležitosti nás posílají ke dnu ještě rychleji. Teď zastavujete dotace, protože stát nemá. Co mám ale říct lidem? Výroky typu „naplníme síly“, nebo „v průběhu prázdnin doděláme teze“ nám nepomůžou. Naše kompetence jsou jasné, možnosti žádné a smysl naší práce se ztrácí díky nedorozumění vašich povinností. Naše povinnosti sledujete. Jak je možné, že když vidíte, že něco nefunguje, proč vám tak dlouho trvá, než se s tím vypořádáte? Máte moc na kraje, kraje na obce, obce na nás. My děláme daňové přiznání, vyúčtovává-

radě je potřeba si uvědomit, že poskytování dotací z veřejných zdrojů poskytovatelům služeb sociální péče je v rozporu s právem Evropské unie². Současně je potřeba si uvědomit, že poskytování dotací ze strany státu poskytovatelům pobytových zařízení v zásadě představuje dnes kompenzaci za to, že zdravotní pojišťovny – zejména VZP – již 19 let neplní svoje zákonem definované povinnosti, poskytovatelům těchto služeb v rozporu s platným právním stavem nehradí náklady lékařem indikované a zdravotnickými pracovníky poskytnuté a vykázané ošetrovatelské zdravotní péče a stát prostřednictvím svých delegovaných zástupců v orgánech těchto pojišťoven není schopen tato svoje práva prosadit.

Jakkoli se v současné době snaží MPSV jednotlivé kroky, které doprovázejí proces přiznání dotace transparentně vysvětlovat, je potřeba mít rovněž na mysli, že na poskytnutí a přiznání dotace ze státního rozpočtu není právní nárok.

Ve světle těchto skutečností je proto v současné době nutné hledat taková řešení, která by výrazně posílila jistoty poskytovatelů všech sociálních služeb tak, aby mohli svoje služby kvalitně poskytovat a dále je rozvíjet bez obav o to, jak zajistí potřebné finanční prostředky. V tomto smyslu se jeví jako vhodné přehodnotit stávající dotační systém, který se snaží prostřednictvím logicky zdůvodnitelného modelu vyhodno-

tit celou řadu ekonomických parametrů a promítnout je do konečného návrhu výše dotace ze státního rozpočtu. Pomineme-li skutečnost, že v rámci tohoto modelu nejsou hodnoceny další prvky, které by bylo vhodné do tohoto modelu zahrnout, ale které dnes nejsou monitorovány a sledovány (zejména kvalita poskytovaných služeb, jejich vliv na místní lokalitu), jeví se jako vhodné navrhnout se – do doby než bude uzákoněn liberální systém financování služeb sociální péče – do období před přijetím zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění, kdy výše státní dotace na pobytové služby sociální péče byla v zásadě mandatorním výdajem státu a činila 50 500 Kč ročně na jednoho klienta v domově důchodců a 62 000 Kč ročně na jednoho klienta v ústavu sociální péče. Tento systém dával všem zřizovatelům i poskytovatelům jistotu, s jakým objemem finančních prostředků mohou počítat pro realizaci svých aktivit.

Pokud např. v r. 2011 byly v rámci analýzy výše přiznané dotace ze státního rozpočtu zjištěny výrazné diference ve výši přiznané dotace mezi jednotlivými poskytovateli těchto služeb v závislosti na právní formě zřizovatele³, lze vyslovit názor, že výše uvedený princip dotačního řízení – princip rovných podmínek pro všechny poskytovatele veřejných služeb – byl z ekonomického pohledu porušen. Řešení, které by naplnilo tento princip, je potřeb-

né přitom hledat tak, aby bylo koncipované ve směru očekávaného ukončení participace státu na financování služeb sociální péče⁴. Z tohoto pohledu se proto jeví jako optimální poskytovat dotaci ze státního rozpočtu ve vazbě na míře závislosti klienta, např. pro klienta v domově pro seniory takto:

- pro klienta s příspěvkem na péči ve III. a IV. stupni závislosti
4 000 Kč měs.
- pro klienta s příspěvkem na péči ve II. stupni závislosti
1 000 Kč měs.
- pro klienta s příspěvkem na péči v I. stupni závislosti nebo bez přiznaného příspěvku na péči **0 Kč.**

Je to řešení, které vychází z principu, že na stejný typ sociálních služeb by stát poskytovatelům sociálních služeb na celém území státu bez ohledu na jejich právní formu měl přispívat ve stejné výši.

Toto řešení by zároveň umožnilo v cílové podobě zvýšit příspěvek na péči pro klienty v pobytových zařízeních o tyto částky, poskytovat služby v těchto zařízeních bez závislosti na přiznání dotací, posílit jistoty poskytovatelů těchto služeb a poskytovat tyto služby v souladu s právem EU. Jedná se přitom o řešení, které lze realizovat již v rámci dotačního řízení v r. 2013 a to nejenom pro pobytové služby sociální péče, ale pro všechny typy sociálních služeb, vč. služeb sociální prevence a poradenství.

¹ viz Průša, L. – Mátl, O. *Nad pojetím dotační politiky MPSV*. Sociální politika č. 9/1999, ISSN 0049-0962

² viz: Rozbor právního systému České republiky v oblasti sociálních služeb a jejich financování ve vztahu k právu Společenství v oblasti sociálních služeb v obecném zájmu, Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneri, Praha 2011

³ viz: Průša, L. *Dotace ze státního rozpočtu brání rozvoji sociálních služeb*, Kontakt č. 4/2011, str. 460 – 468, ISSN 1212-4117

⁴ viz: Suda, R. *Uvažované modely financování sociálních služeb v r. 2013 – 2014*. přednáška na semináři Financování sociálních služeb, Praha 19. 6. 2012

me dotace na každý hřebík, když by se tohle dělalo u vás na ministerstvu, na VZP a v pojišťovnách a špitálech, to bychom tady museli sedět 14 dní, abyste mi dali odpověď na všechny otázky. (Potlesk)

A co na to pan ministr? Proč nebyly nastaveny kontrolní mechanismy v roce 2006 neví, protože šel do politiky v roce 2009. „Pokud není někdo spokojen s tím, jak pracuje vláda, prosím pojďte do toho.“ vyzval ministr.

Pavel Dušek řekl na závěr:

„Moje závěrečná slova budou adresována ministru Drábkovi. Jsem přesvědčen, že my nechceme, abyste zaplatil všechno. My chceme, abyste se rychle dohodli s uživateli služeb o míře jejich podpory z veřejných zdrojů a tím spolutrochovali o velikosti trhu. Současně

s tím, abyste přijali evropská pravidla, podle kterých se poskytovatelé o ten trh mezi sebou podělí. Vy jste na sebe vzali vládní odpovědnost, víme, že je strašně těžká. Nemusíte nás přesvědčovat, že je těžká ale dbát, abyste pro nás byli věro-

hodní – to je podle mne věry hodní. Protože jen tak budete mít naši plnou podporu. A když byste tu odpovědnost nechtěli v budoucnu takhle nést, tak ji prostě předejte někomu jinému.“

Blok k financování připravila Lenka Kaplanová

